

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2014. január 22.*

„236/2012/EU rendelet — Short ügyletek és a hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos egyes szempontok — 28. cikk — Érvényesség — Jogalap — Az Európai Értékpapír-piaci Hatóság rendkívüli körülményekkel kapcsolatos beavatkozási hatásköre”

A C-270/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt a Bírósághoz 2012. május 31-én

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviseli: A. Robinson, meghatalmazotti minőségben, segítői: J. Stratford QC és A. Henshaw barrister)

felperesnek

az **Európai Parlament** (képviselik: A. Neergaard, R. Van de Westelaken, D. Gauci és A. Gros-Tchorbadjiyska, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: H. Legal, A. De Elera és E. Dumitriu-Segnana, meghatalmazotti minőségben)

alperesek ellen,

támogatják:

a **Spanyol Királyság** (képviseli: A. Rubio González, meghatalmazotti minőségben),

a **Francia Köztársaság** (képviselik: G. de Bergues, D. Colas és E. Ranaivoson, meghatalmazotti minőségben),

az **Olasz Köztársaság** (képviseli: G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: F. Urbani Neri avvocato dello Stato),

az **Európai Bizottság** (képviselik: T. van Rijn, B. Smulders, C. Zadra és R. Vasileva, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók,

benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts elnökhelyettes, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta (előadó), M. Ilešič, Juhász E., A. Borg Barthet, C.G. Fernlund és J. L. da Cruz Vilaça tanácselnökök, G. Arestis, J. Malenovský, E. Levits, M. Berger, A. Prechal és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. június 11-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2013. szeptember 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Keresetében Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága a *short* ügyletekről és a hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos egyes szempontokról szóló, 2012. március 14-i 236/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 86., 1. o.) 28. cikkének megsemmisítését kéri.

Jogi háttér

- 2 Az Európai Értékpapír-piaci Hatóságot (ESMA) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 331., 84. o.; a továbbiakban: ESMA-rendelet) hozta létre.
- 3 Az ESMA a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 331., 1. o.) 1. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően része a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerének (PFER), amelynek célja az Európai Unió pénzügyi rendszerének felügyelete.
- 4 Az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 331., 12. o.) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 331., 48. o.) külön-külön egy Európai Bankhatóságot és egy Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóságot rendelt hozzá a PFER-hez. A PFER részét képezi még az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága és a hatáskörrel rendelkező vagy felügyeleti tagállami hatóságok.
- 5 Az ESMA-rendelet 1. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ESMA „az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és [az ESMA-ra] feladatokat ruházó [bármely] jogi kötőerővel bíró uniós aktus hatályán belül jár el”.

6 E rendelet 8. és 9. cikke pontosítja az ESMA feladatait és hatásköreit. Az utóbbiak között szerepel az illetékes nemzeti hatóságoknak és a pénzügyi piacok szereplőinek címzett bizonyos határozatok meghozatala.

7 Az említett rendelet 9. cikkének (5) bekezdése így rendelkezik:

„(5) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és feltételek mellett vagy amennyiben az vészhelyzet miatt szükségessé válik[,] a 18. cikknek megfelelően és az abban meghatározott feltételek szerint, [az ESMA] átmenetileg betilthat vagy korlátozhat bizonyos pénzügyi tevékenységeket, amelyek veszélyeztetik a pénzügyi piacok rendes működését és épségét vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását.

[Az ESMA] kellő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az első albekezdésben említett határozatát. Amennyiben a határozat a három hónapos időtartam elteltével nem kerül meghosszabbításra, az automatikusan hatályát veszti.

A tagállamok kérhetik, hogy [az ESMA] vizsgálja felül határozatát. Ilyen esetekben [az ESMA] a 44. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban határoz arról, hogy fenntartja-e a határozatát.

[Az ESMA] felmérheti annak szükségességét, hogy betiltsa vagy korlátozza a pénzügyi tevékenység bizonyos típusait, és amennyiben az szükségesnek bizonyul, a betiltás vagy korlátozás bevezetésének megkönnyítése céljából tájékoztatja a Bizottságot.”

8 A 236/2012 rendeletet az EUMSZ 114. cikk alapján fogadták el, amely hatáskört biztosít arra, hogy az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa elfogadja azokat a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó intézkedéseket, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

9 Az említett rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerint azt alkalmazni kell az alábbiakra:

„a) azok a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti pénzügyi eszközök, amelyeket valamely uniós kereskedési helyszínre bevezettek, ideértve azokat az eseteket is, amikor az adott eszközökkel a kereskedési helyszíneken kívül kereskednek;

b) [a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 21-i] 2004/39/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 263. o.)] I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett, az a) pontban említett valamely pénzügyi eszközhöz vagy az ilyen pénzügyi eszköz kibocsátójához kapcsolódó származtatott eszközök, ideértve azokat a származtatott eszközöket is, amelyekkel a kereskedési helyszíneken kívül kereskednek;

c) valamely tagállam vagy az Unió által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett, valamely tagállam vagy az Unió által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokhoz kapcsolódó vagy azokon mint alaptermékeken alapuló származtatott eszközök”.

10 A 236/2012 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

a) »Pénzügyi eszköz«: a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt eszköz;

b) »*short* ügylet«: részvényekkel vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal összefüggésben olyan részvény vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír eladása, amely az eladásról szóló megállapodás megkötése időpontjában nem képezi az eladó tulajdonát, ideértve az olyan tranzakciókat is, amelyek során az eladó az eladásról szóló megállapodás időpontjában a részvényt vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt kölcsönvette, illetve megállapodott annak az ügylet elszámolásakor történő átadással járó kölcsönvételéről; [...]

[...]”.

11 E rendelet 3. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában az alábbiak következtében létrejövő pozíció valamely kibocsátott részvénytőkét, vagy valamely kibocsátott állampapír-állományt illetően rövid pozíciónak minősül:

- a) a társaság által kibocsátott valamely részvénnel, illetve egy állampapír-kibocsátó által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírral kapcsolatos *short* ügylet;
- b) olyan ügylet lebonyolítása, amely az a) pontban említettektől eltérő pénzügyi eszközt hoz létre vagy azzal kapcsolatos, ha az ügylet eredményeképpen – vagy egyik eredményeképpen – az ügyletet megkötő természetes vagy jogi személy akkor jut anyagi előnyhöz, ha a részvény vagy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír árfolyama vagy értéke csökken.”

12 A fent említett rendelet „Az [ESMA] rendkívüli körülményekkel kapcsolatos beavatkozási hatásköre” című 28. cikkének szövege a következő:

„(1) Az [ESMA] az e cikk (2) bekezdésére is figyelemmel az 1095/2010/EU rendelet 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően vagy:

- a) a valamely pénzügyi eszközzel vagy valamely pénzügyieszköz-kategóriával kapcsolatban nettó rövid pozíciókkal rendelkező természetes vagy jogi személyek számára előírja, hogy a pozícióról tájékoztassák az illetékes hatóságot, vagy tegyék közzé az azzal kapcsolatos adatokat; vagy
- b) megtiltja vagy feltételekhez köti, hogy természetes vagy jogi személyek olyan *short* ügyletek [helyesen: ügyleteket] vagy egyéb ügyleteket kössenek, amelyek valamely – az 1. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említettektől eltérő – pénzügyi eszközt hoznak létre vagy azzal kapcsolatosak, és az ügylet eredményeképpen a természetes vagy jogi személy akkor jut anyagi előnyhöz, ha egy másik pénzügyi eszköz árfolyama vagy értéke csökken.

Az intézkedés bizonyos körülmények fennállásához köthető, illetve vonatkozhatnak rá az [ESMA] által meghatározott kivételek. A kivételek úgy is meghatározhatók, hogy különösen az árjegyzői és elsődleges piaci tevékenységekre vonatkozzanak.

(2) Az [ESMA] kizárólag akkor hoz az (1) bekezdésnek megfelelő határozatot, ha:

- a) az (1) bekezdés a) és b) pontjában felsorolt intézkedések a pénzügyi piacok szabályos [helyesen: megfelelő] működését és integritását, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély kezelésére irányulnak, és határokon átnyúló következmények merülnek fel; és
- b) egy illetékes hatóság sem hozott intézkedést a veszély kezelésére, vagy az egy vagy több illetékes hatóság által meghozott intézkedések nem kezelik megfelelően a veszélyt.

(3) Az [ESMA] az (1) bekezdésben említett intézkedések meghozatala során mérlegeli, hogy az intézkedés mennyiben felel meg az alábbi követelményeknek:

- a) jelentős mértékben a pénzügyi piacok szabályos [helyesen: megfelelő] működését és integritását, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszélyt kezel, vagy jelentősen fokozza az illetékes hatóságok képességét a veszély figyelemmel kísérésére;
- b) nem jár a szabályozási arbitrázs veszélyével;
- c) nem érinti hátrányosan a pénzügyi piacok hatékonyságát, azaz többek között nem csökkenti a likviditást ezeken a piacokon, és nem vezet bizonytalansághoz a piaci szereplők számára az intézkedés jótékony hatásaihoz képest aránytalan mértékben.

Ha egy vagy több illetékes hatóság a 18., 19., 20. vagy 21. cikkben említett intézkedést hoz, az [ESMA] a 27. cikkben meghatározott vélemény kiadása nélkül is meghozhatja az e cikk (1) bekezdésében említett bármely intézkedést.

(4) Az [ESMA] az (1) bekezdésben említett bármely intézkedés bevezetéséről vagy meghosszabbításáról szóló határozatát megelőzően egyeztet az [Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT)], valamint – adott esetben – más érintett hatóságokkal is.

(5) Az [ESMA] az (1) bekezdésben említett bármely intézkedés bevezetéséről vagy meghosszabbításáról szóló határozatát megelőzően értesíti az érintett illetékes hatóságokat az általa tervezett intézkedésről. Az értesítés kiterjed a tervezett intézkedések részleteire, az intézkedések által érintett pénzügyeszköz-kategóriák és ügyletek felsorolására, az intézkedések indoklását alátámasztó bizonyítékokra, továbbá az intézkedések hatálybalépésének tervezett időpontjára.

(6) Az illetékes hatóságokat az intézkedés hatálybalépésének vagy meghosszabbításának időpontját megelőzően legalább 24 órával értesítik. Kivételes körülmények között, ha a 24 órás értesítési határidőt lehetetlen betartani, az [ESMA] az intézkedés hatálybalépését megelőző 24 órán belül is elküldheti az értesítést.

(7) Az [ESMA] a saját honlapján teszi közzé az (1) bekezdésben említett bármely intézkedés bevezetéséről vagy meghosszabbításáról szóló értesítést. Az értesítés legalább az alábbiakat tartalmazza:

- a) a bevezetett intézkedések, ideértve azoknak az eszközöknek és az ügyletek azon kategóriáinak felsorolását is, amelyekre az intézkedések vonatkoznak, illetve az intézkedések időbeli hatályát; és
- b) annak indoklását, hogy az [ESMA] szerint miért van szükség az intézkedések bevezetésére, ideértve az ezen érvek alapjául szolgáló bizonyítékokat is.

(8) Az [ESMA] az (1) bekezdésben említett intézkedés bevezetéséről vagy meghosszabbításáról szóló határozatának meghozatalát követően haladéktalanul értesíti az illetékes hatóságokat a bevezetett intézkedésről.

(9) Az intézkedések az értesítésnek az [ESMA] webhelyén történő közzététele időpontjában vagy az értesítésben megjelölt későbbi időpontban lépnek hatályba, és kizárólag az intézkedés hatálybalépését követően megkötött ügyletekkel kapcsolatban alkalmazandók.

(10) Az [ESMA] megfelelő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett intézkedéseket. Amennyiben az intézkedést valamely háromhónapos időszak végéig nem hosszabbítják meg, az automatikusan megszűnik. Az intézkedések megújítására a (2)–(9) bekezdés alkalmazandó.

(11) Az [ESMA] által ennek a cikknek megfelelően elfogadott intézkedés elsőbbséget élvez az illetékes hatóságok által az 1. szakasz értelmében hozott bármely korábbi intézkedéssel szemben.”

- 13 A 236/2012 rendelet 42. cikkével együttesen értelmezett 30. cikke felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyben meghatározza az ESMA által többek között annak megállapításakor figyelembe veendő kritériumokat és tényezőket, hogy milyen esetekben következnek be az említett rendelet 28. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett veszélyek.
- 14 A 236/2012 rendeletnek a fogalommeghatározások, a nettó rövid pozíciók számítása, az állampapírral kapcsolatos fedezett hitel-nemteljesítési csereügyletek, a bejelentési küszöbértékek, a korlátozások felfüggesztéséhez szükséges likviditási küszöbértékek, a pénzügyi eszközök jelentős árfolyamesése és a káros hatással járó események tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2012. július 5-i 918/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL L 274., 1. o.) 24. cikkének (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A [236/2012 rendelet] 28. cikk[e] (2) bekezdés[ének] a) pontj[a] alkalmazásában a pénzügyi piacok szabályos [helyesen: megfelelő] működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély:

- a) egy adott tagállamot vagy egy tagállam pénzügyi rendszerét érintő súlyos pénzügyi, monetáris vagy költségvetési bizonytalanság veszélye, ha ez súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok szabályos [helyesen: megfelelő] működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását;
  - b) a valamely tagállam vagy szupranacionális kibocsátó általi nemteljesítés lehetősége;
  - c) a jelentős pénzügyi kibocsátók, piaci infrastruktúrák, klíring- és elszámoló rendszerek, valamint felügyelők fizikai struktúráiban bekövetkező súlyos kár, amely komolyan érintheti a határokon átnyúló piacokat, különösen természeti katasztrófából vagy terrorista támadásból eredő károk esetén, ha ez súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok szabályos [helyesen: megfelelő] működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását;
  - d) valamely fizetési rendszert vagy elszámolási folyamatot érintő, különösen a bankközi műveletek vonatkozásában bekövetkező jelentős üzemzavar, amely súlyos zavarokat, illetve késéseket okoz vagy okozhat a fizetések és az elszámolás terén a határokon átnyúló uniós fizetési rendszerekben, különösen akkor, ha ez a pénzügyi vagy gazdasági feszültség növekedéséhez vezethet az Unió pénzügyi rendszere egészében vagy egy részében.”
- 15 A Bizottság elfogadta a nettó rövid részvénypozíciók közzétételének módjára, a nettó rövid pozíciók tekintetében az Európai Értékpapír-piaci Hatóság rendelkezésére bocsátandó információk formájának meghatározására, a részvények vagy állampapírok elszámoláskori rendelkezésre állását megfelelően biztosító megállapodás-, rendelkezés- és intézkedéstípusok meghatározására és az egyes részvények fő kereskedési helyszínének meghatározásával kapcsolatos időpontokra és időszakokra vonatkozó, a 236/2012 rendeletnek megfelelő végrehajtási technikai standardok megállapításáról szóló, 2012. június 29-i 827/2012/EU végrehajtási rendeletet (HL L 251., 11. o.).
- 16 A 2004/39 irányelv 1. mellékletének C. szakasza az alábbiak szerint határozza meg a pénzügyi eszközök fogalmát:

„1. Átruházható értékpapírok.

2. Pénzpiaci eszközök.

3. Kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyei.
  4. Értékpapírokhoz, devizákhoz, kamatlábakhoz vagy hozamokhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, határidős kamatláb-megállapodások, valamint bármely más származtatott megállapodás, vagy más származtatott eszköz, pénzügyi index vagy pénzügyi intézkedés, ami [helyesen: amely] természetben vagy készpénzben kiegyenlíthető.
  5. Árukhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, határidős kamatláb-megállapodások és bármely más, származtatott ügylet, amelyet készpénzben kell kiegyenlíteni, vagy a felek valamelyikének választása szerint készpénzben kiegyenlíthető (nem a határidő lejártá vagy más megszűnési ok miatt).
  6. Árukhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek és bármely más származtatott megállapodás, amely természetben kiegyenlíthető, feltéve, hogy azokkal valamely szabályozott piacon és/vagy [multilaterális kereskedési rendszerben (multilateral trading facility) (MTF)] kereskednek.
  7. Árukhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, határidős árfolyam és bármely más származtatott megállapodások, amelyek természetben kiegyenlíthetők, és amelyeket a C.6. pont másképpen nem említ, illetve amely nem üzleti célt szolgál, amely rendelkezik más származtatott pénzügyi eszközök jellemzőivel, tekintettel arra, hogy, egyebek között, azokat elismert elszámolóházakon keresztül számolják el és egyenlítik ki, vagy rendszeres pótfedezeti felhívások hatálya alá tartoznak.
  8. A hitelkockázat átruházására irányuló származtatott eszközök.
  9. Különbözetre vonatkozó pénzügyi szerződések.
  10. Klimatikus változókhoz, fuvardíjakhoz, engedélyezett kibocsátáshoz, inflációs rátákhoz vagy más hivatalos gazdasági statisztikákhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, határidős kamatláb-megállapodások és bármely más származtatott ügylet, amelyet készpénzben kell kiegyenlíteni, vagy amely a felek valamelyikének választása szerint készpénzben kiegyenlíthető (nem a határidő lejártá vagy más megszűnési ok miatt), valamint bármely más eszközökhöz, jogokhoz, kötelezettségekhez, indexhez vagy az e szakaszban másképpen nem említett intézkedéshez kapcsolódó származtatott szerződés, amely rendelkezik a többi származékos pénzügyi eszköz jellemzőivel, tekintettel többek között arra, hogy valamely szabályozott piacon vagy MTF-en kereskednek-e velük, és azokat elismert elszámolóházakon keresztül számolják el és egyenlítik ki, vagy azokra rendszeres pótfedezeti felhívás vonatkozik.”
- 17 A PFER megfelelő működésének biztosítása érdekében a 2010. november 24-i 2010/78/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosította a 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK és 2009/65/EK irányelvet az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság), az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) hatásköre tekintetében (HL L 331., 120. o.).

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 18 Az Egyesült Királyság azt kéri, hogy a Bíróság:
- semmisítse meg a 236/2012 rendelet 28. cikkét, és
  - az alpereseket kötelezze a költségek viselésére.

- 19 A Parlament azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a keresetet; és
  - az Egyesült Királyságot kötelezze a költségek viselésére.
- 20 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- a keresetet mint megalapozatlant teljes egészében utasítsa el, és
  - az Egyesült Királyságot kötelezze a költségek viselésére.
- 21 A Bíróság elnöke 2013. november 16-i végzésével megengedte a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság és a Bizottság beavatkozását a Parlament és a Tanács kérelmeinek támogatása végett.

A szóbeli szakasz esetleges újbóli megnyitásáról

- 22 2013. szeptember 24-i leveleikben a Parlament, a Tanács és a Bizottság felvetette annak lehetőségét, hogy a szóbeli szakaszt a Bíróság eljárási szabályzata 83. cikkének megfelelően újból megnyissák.
- 23 E tekintetben az említett három intézmény jelezte, hogy a főtanácsnok indítványában bemutatott fő érvre, azaz az EUMSZ 114. cikk alapján az ESMA-ra ruházott bizonyos döntési hatáskörök kérdésére „egyik fél sem hivatkozott”, és ezért az olyan „új érvek” minősül, amelynek a megvitatására a feleknek nem volt lehetőségük.
- 24 Meg kell azonban állapítani, hogy a felperes negyedik jogalapjával az EUMSZ 114. cikk megsértésére hivatkozik, és hogy a fent említett érvet a Bíróság előtt megtartott tárgyalás során megvitatatták.
- 25 E feltételek mellett és az eljárási szabályzat 83. cikkében szereplő rendelkezésekre tekintettel a javaslatnak nem kell eleget tenni.

A keresetről

Előzetes észrevétel

- 26 A kereset tárgyát illetően meg kell jegyezni, hogy a felperes kizárólag a 236/2012 rendelet 28. cikkének megsemmisítését kívánja elérni, és nem kérdőjelezi meg az ESMA létrehozását.

A Meroni kontra Főhatóság ügyben hozott ítéletben a hatáskör-átruházásra vonatkozóan kimondott elvek megsértésére alapított első jogalapról

A felek érvei

- 27 Az Egyesült Királyság első jogalapjának alátámasztása érdekében öt érvre hivatkozik.
- 28 Elsőként az Egyesült Királyság azt állítja, hogy az ESMA arra vonatkozó határozata, hogy teljesülnek-e a 236/2012 rendelet 28. cikkének (2) bekezdésében kimondott feltételek, „nagyon széles diszkrecionális jogkör gyakorlását foglalja magában”. Különösen annak meghatározása, hogy fennáll-e a pénzügyi piacok megfelelő működését és integritását, vagy a pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének

stabilitását „fenyegető veszély”, már önmagában „rendkívül szubjektív megítélést” jelent. Az a körülmény, hogy a tagállamok eltérő megközelítéseket alkalmaznak a *short* ügyletek vonatkozásában, bizonyítja a meghozandó döntések diszkrecionális jellegét.

- 29 Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy annak meghatározása során, hogy az illetékes hatóságok meghozták-e az ilyen veszély kezelésére irányuló intézkedéseket, vagy olyan intézkedéseket hoztak-e, amelyek nem alkalmasak annak kezelésére, az ESMA-nak olyan határozatokat kell hoznia, amelyek vitathatók. Az ilyen határozatok meghozatala e szervezetet egy valódi gazdaságpolitika végrehajtásával hozná összefüggésbe, és arra kötelezné az ESMA-t, hogy különböző közérdekek között fennálló konfliktusokban legyen döntőbíró, értékítéleteket hozzon, vagy összetett pénzügyi értékeléseket végezzen.
- 30 Másodszor az Egyesült Királyság úgy véli, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikkének (1) bekezdése alapján az ESMA széles körben választhatja meg az előírandó intézkedést vagy intézkedéseket, valamint az esetleges kivételeket. E döntések igen jelentős hatást gyakorolnak a gazdasági és pénzügyi politikára.
- 31 Az Egyesült Királyság rámutat, hogy az ESMA rendkívül széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak meghatározása során, hogy milyen módon kell a 236/2012 rendelet 28. cikkének (3) bekezdésében felsorolt tényezőket figyelembe venni. E határozattípus megköveteli a gazdaságpolitikát érintő jelentős következmények, így például a likviditásra gyakorolt hatás és a pénzügyi piacokon létrejött bizonytalanság fokának, azaz olyan adatoknak az elemzését, amelyek az általános piaci bizalomra nézve hosszú távú következményekkel járnak. Olyan „meghatározhatatlan érdemi megállapításokról” van szó, amelyek nem minősíthetők objektíven meghatározott és vizsgálható kritériumok alapján elfogadott határozatoknak.
- 32 Harmadszor az Egyesült Királyság rámutat, hogy az ESMA-nak az általa hozandó intézkedések megválasztása során a 236/2012 rendelet 28. cikkének (3) bekezdésében előírt tényezőket kell útmutatásul figyelembe vennie. Márpedig az említett tényezők „rendkívül szubjektív kritériumokat” foglalnak magukban. Ezenkívül az ESMA jelentős diszkrecionális jogkörrel rendelkezik az említett rendelkezésben szereplő kritériumok figyelembevételének vonatkozásában. Az utóbbi ugyanis nem határozza meg az ESMA által tanúsítandó magatartást abban az esetben, ha például úgy ítéli meg, hogy az általa elfogadni kívánt intézkedés a jótékony hatásaihoz képest aránytalan mértékű káros hatással lehet a pénzügyi piacok hatékonyságára.
- 33 Negyedszer az Egyesült Királyság azt állítja, hogy még ha az ESMA által hozott intézkedések elméletileg ideiglenesek is, ez semmiben nem módosítja azok érdemi jellegét. Még a pénzügyi piacokon zajló ügyleteket érintő ideiglenes tilalmak is járhatnak jelentős hosszú távú hatásokkal, különösen érinthetik a piacok likviditását, és potenciálisan tartós hatásokat gyakorolhatnak az említett piacokon tanúsított általános bizalomra. A 9/56. sz., Meroni kontra Főhatóság ügyben 1958. június 13-án hozott ítéletben (EBHT 1958., 9. o.) meghatározott elvek ugyanis mind a tartós, mind pedig az ideiglenes intézkedésekre alkalmazandók.
- 34 Ötödször az Egyesült Királyság előadja, hogy még ha a 236/2012 rendelet 28. cikkét úgy is kell értelmezni, hogy az nem jogosítja fel az ESMA-t arra, hogy a makrogazdasági politika vonatkozó határozatok formájában politikai döntéseket hozzon, attól még nem kevésbé ellentétes a fent hivatkozott Meroni kontra Főhatóság ügyben hozott ítéletben meghatározott elvvel. Az említett ítélet tárgyát képező hivatalokhoz hasonlóan ugyanis az ESMA széles diszkrecionális jogkörrel rendelkezik a szóban forgó politika alkalmazása vonatkozásában.
- 35 A Parlament úgy véli, hogy nem politikai megfontolások, hanem összetett szakmai elemzések vezérlik a meghozandó határozatokat. A 236/2012 rendelet 28. cikkének (2) bekezdéséből következik, hogy valamely cselekvési intézkedés csak akkor engedélyezett, ha pontosan meghatározott veszélyek kezelésére irányul. E meghozandó intézkedések az információk és mind a technikai, mind pedig a

gazdasági szakértelem magas szintjét követelik meg. Ezenkívül az ESMA részére biztosított hatásköröket annak érdekében hozták létre, hogy lehetőség legyen a gyors beavatkozásra és a közvetlenül fenyegető veszéllyel szembeni fellépésre.

- 36 A Parlament hozzáteszi, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikke alapján biztosított hatáskörökre pontosan meghatározott kritériumok és korlátozások vonatkoznak. E hatásköröket olyan jogszabályi és szabályozási keretbe illeszkedő szakmai felügyeleti módszer és gyakorlat keretében gyakorolják, amely a fent hivatkozott Meroni kontra Főhatóság ügyben hozott ítélet alapjául szolgálóval nem hasonlítható össze.
- 37 A Tanács hangsúlyozza, hogy az ESMA egyáltalán nem rendelkezik diszkrecionális jogkörrel a 236/2012 rendelet 28. cikkének hatálya alá tartozó intézkedések elfogadása tekintetében, hanem köteles azokat elfogadni, ha bizonyos körülmények megvalósulnak, azaz olyan veszély áll fenn, amely a pénzügyi piacok megfelelő működését és integritását, vagy az Unió pénzügyi rendszerének stabilitását fenyegeti.
- 38 A Tanács azt állítja, hogy az ESMA-nak valamennyi tevékenysége, így a 236/2012 rendelet 28. cikkének hatálya alá tartozó tevékenységek során is bizonyos mérlegelési jogkört kell gyakorolnia a tényállásnak a jogi szabályokra tekintettel történő minősítése érdekében. E hatáskör azonban összhangban van a fent hivatkozott Meroni kontra Főhatóság ügyben hozott ítélettel. Különbség van ugyanis az említett ítéletben szereplő széles diszkrecionális jogkör és annak képessége között, hogy egy adott ténybeli összefüggésben végrehajtási jellegű intézkedéseket fogadjanak el.
- 39 A Bizottság arra hivatkozik, hogy az ESMA részére a 236/2012 rendelet 28. cikke alapján biztosított hatáskörök összhangban vannak a Szerződésekben szereplő és a Bíróság által értelmezett hatásköri egyensúllyal. Többek között a fent hivatkozott Meroni kontra ESZAK Főhatóság ügyben hozott ítéletből következik, hogy valamely intézmény még a hatáskör-átruházásra az ESZAK-Szerződésben történő bármely utalás hiányában is, az említett ítéletben kimondott feltételek mellett körülhatárolt végrehajtási döntési hatásköröket ruházhat valamely eltérő szervezetre, tekintettel arra, hogy e hatáskör-átruházás nem minősül a felelőségek olyan valódi áthelyezésének, ahol a hatáskört átruházó hatóság döntései helyébe az átruházott hatáskörrel rendelkező hatóság döntései lépnek.
- 40 A Bizottság úgy véli, hogy az Unió olyan szervezetei számára, mint az ESMA, amelyekre végrehajtási jellegű döntési hatásköröket ruházhatnak, nem tiltott, hogy értékeljék a vonatkozó jogszabályok által érintett ténybeli elemeket, ami nem valamely gazdaságpolitikát tükröző döntések meghozatalát, hanem kizárólag a szakterületükön tett technikai megállapításokat foglalja magában. Az ESMA által választott intézkedésnek lehetővé kell tennie a pénzügyi piacok megfelelő működésének és integritásának vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy része vagy egésze stabilitásának biztosítását.

A Bíróság álláspontja

- 41 A fent hivatkozott Meroni kontra Főhatóság ügyben hozott ítélet 43., 44. és 47. oldalán a Bíróság lényegében azt hangsúlyozza, hogy a hatáskör-átruházásból eredő következmények nagymértékben eltérnek aszerint, hogy az egyrészt olyan végrehajtási hatáskörökre irányul, amelyek egyértelműen körülhatároltak, és amelyek gyakorlása ezért szigorúan ellenőrizhető a hatáskört átruházó hatóság által meghatározott objektív kritériumok alapján, vagy másrészt olyan „diszkrecionális jogkörre, amely széles mérlegelési szabadsággal jár, és amely gyakorlása révén egy valódi gazdaságpolitikát jeleníthet meg”.
- 42 A Bíróság arra is rámutatott, hogy a fenti első típusú hatáskör-átruházás nem alkalmas arra, hogy jelentősen módosítsa azokat a következményeket, amelyekkel az általa érintett hatáskörök gyakorlása jár, míg a második típusú hatáskör-átruházás azzal, hogy a hatáskört átruházó hatóság döntéseit az átruházott hatáskörrel rendelkező hatóság döntéseivel helyettesíti, „a felelőségek valódi áthelyezését”

végzi el. Ami a fent hivatkozott Meroni kontra Főhatóság ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyet illeti, a Bíróság az említett ügyben kimondta, hogy a hatásköröknek az ESZAK Főhatóság által a szóban forgó szervezetekre a közös piac rendszeres vasellátását biztosító pénzügyi mechanizmus létrehozásáról szóló [nem hivatalos fordítás], 1955. március 26-i 14–55. sz. határozatával (HL 1955. 8., 685. o.) történő átruházásával olyan „értékelési szabadságot biztosított részükre, amely széles diszkrecionális jogkört foglalt magában”, és amely nem tekinthető összeegyeztethetőnek a „Szerződés követelményeivel”.

- 43 Meg kell jegyezni, hogy a fent hivatkozott Meroni kontra Főhatóság ügyben hozott ítéletben említett, szóban forgó szervezetek magánjogi jogalanyok voltak, míg az ESMA uniós jogalany, amelyet az uniós jogalkotó hozott létre.
- 44 Az ESMA-t a 236/2012 rendelet 28. cikke alapján megillető hatásköröket illetően először is hangsúlyozni kell, hogy e rendelkezés semmilyen olyan önálló hatáskört nem biztosít az említett jogalany részére, amely túlmegy az ESMA rendelet által létrehozott szabályozási kereten.
- 45 Ezt követően meg kell állapítani, hogy a fent hivatkozott Meroni kontra ESZAK Főhatóság ügyben hozott ítéletben említett, szóban forgó szervezetek részére átruházott hatásköröktől eltérően a 236/2012 rendelet 28. cikkében említett hatáskörök gyakorlását olyan különböző kritériumok és feltételek határozzák meg, amelyek behatárolják az ESMA cselekvési körét.
- 46 Először is az ESMA csak akkor hozhatja meg a 236/2012 rendelet 28. cikkének (1) bekezdésében említett intézkedéseket, ha az említett cikk (2) bekezdésével összhangban e rendelkezések a pénzügyi piacok megfelelő működését és integritását, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély kezelésére irányulnak, és határokon átnyúló következmények merülnek fel. Ezenkívül az ESMA valamennyi intézkedésének vagy az a feltétele, hogy még semmilyen illetékes nemzeti hatóság nem hozott intézkedést e veszélyek kezelésére, vagy az, hogy egy vagy több ilyen hatóság olyan intézkedéseket hozott, amelyek nem bizonyultak megfelelőnek azok kezelésére.
- 47 Másodszor, amikor az ESMA meghozza a 236/2012 rendelet 28. cikkének (1) bekezdésében említett intézkedéseket, az említett cikk (3) bekezdésével összhangban ellenőriznie kell, azok mennyiben felelnek meg annak, hogy jelentős mértékben a pénzügyi piacok megfelelő működését és integritását, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszélyt kezelnek, vagy jelentősen fokozzák az illetékes hatóságok képességét a veszély figyelemmel kísérésére, nem járnak a szabályozási arbitrázs veszélyével, és nem érintik hátrányosan a pénzügyi piacok hatékonyságát, azaz többek között nem csökkentik a likviditást ezeken a piacokon, és nem vezetnek bizonytalansághoz a piaci szereplők számára az intézkedés jótékony hatásaihoz képest aránytalan mértékben.
- 48 A fentiekből következik, hogy minden határozathozatalt megelőzően az ESMA-nak a 236/2012 rendelet 28. cikkének (2) és (3) bekezdésében megjelölt jelentős számú tényezőt kell megvizsgálnia, mivel e feltételeknek együttesen kell fennállniuk.
- 49 Egyébiránt az a kéttípusú intézkedés, amelyet az ESMA a 236/2012 rendelet 28. cikkének (1) bekezdése alapján meghozhat, szigorúan az ESMA rendelet 9. cikkének (5) bekezdésében említett intézkedésekre korlátozódik.
- 50 Végül a 236/2012 rendelet 28. cikkének (4) és (5) bekezdése értelmében az ESMA köteles határozatát megelőzően egyeztetni az ERKT-val, valamint adott esetben más érintett hatóságokkal, és értesíteni az érintett illetékes nemzeti hatóságokat az általa meghozni javasolt intézkedésről, különösen a tervezett intézkedések részleteiről és az elfogadás indokolását alátámasztó bizonyítékokról. Az ESMA feladata továbbá, hogy az intézkedéseket megfelelő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja. Ily módon az ESMA mérlegelési mozgásterét korlátozza mind a fent említett egyeztetési kötelezettség,

mind pedig azon engedélyezett intézkedések ideiglenes jellege, amelyeket a fennálló legjobb felügyeleti gyakorlatok és elegendő bizonyíték alapján határoznak meg, és amelyeket az uniós szintű beavatkozást igénylő veszély kezelése érdekében hoznak meg.

- 51 Az ESMA részére biztosított beavatkozási hatáskörök részletes szabályozottsága a 236/2012 rendelet 30. cikkéből is kitűnik, amely szerint a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az említett rendelet 42. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza az illetékes hatóságok és az ESMA által annak megállapításakor figyelembe veendő kritériumokat és tényezőket, hogy milyen esetekben következnek be bizonyos kedvezőtlen események vagy fejlemények és az említett rendelet 28. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett veszélyek.
- 52 E tekintetben a 918/2012 rendelet 24. cikke még inkább kiemeli a tényállás ESMA által elvégzendő, technikai jellegű értékelését. Az említett cikk (3) bekezdése ugyanis az ESMA beavatkozási hatásköreit kivételes körülményekre korlátozza, nevezetesen azon veszély típusának részletes leírásával, amelynek alapján az ESMA a pénzügyi piacokon beavatkozhat.
- 53 A fenti megállapítások összességéből következik, hogy az ESMA-t a 236/2012 rendelet 28. cikke alapján megillető hatáskörök pontosan körülhatároltak, és a hatáskört átruházó hatóság által meghatározott célokra tekintettel bírósági felülvizsgálat tárgyai lehetnek. E hatáskörök tehát összhangban vannak a fent hivatkozott Meroni kontra Főhatóság ügyben hozott ítéletben előírt követelményekkel.
- 54 Az említett hatáskörökből tehát a felperes állításaival ellentétben nem következik, hogy az ESMA az említett ítélet értelmében az EUM-Szerződéssel összeegyeztethetetlen „széles diszkrecionális jogkörrel” rendelkezik.
- 55 Következésképpen az első jogalap nem fogadható el.

A Romano-ügyben hozott ítéletben kimondott egyik elv megsértésére alapított második jogalapról

A felek érvei

- 56 Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikke felhatalmazza az ESMA-t arra, hogy általános hatályú „kvázi jogalkotási aktusokat” fogadjon el, és e lehetőség ellentétes a 98/80. sz. Romano-ügyben 1981. május 14-én hozott ítéletben (EBHT 1981., 1241. o.) kimondott elvvel.
- 57 Az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy a *short* ügyletek tilalma azon személyek összességét érinti, akik ezen eszköz vagy eszközkategória segítségével végeznek ügyleteket. Nem egyedi határozatról vagy akár egyedi határozatok csoportjáról van tehát szó – annak ellenére, hogy az ilyen intézkedés az értékpapírok igen korlátozott választékára vonatkozik –, hanem „általános hatályú normatív intézkedésről”.
- 58 A Parlament arra hivatkozik, hogy az említett rendelkezés alapján a tilalmak előírására vonatkozó hatáskör csak meghatározott pénzügyi eszközök keretében történő beavatkozás engedélyezésére korlátozódik. Ebben az értelemben az elfogadható aktusok mindig végrehajtási jelleggel rendelkeznek. Technikai jellegükre tekintettel ezek az aktusok – mivel ideiglenes megoldást nyújtanak – akkor is végrehajtási jellegűek, ha bizonyos általános jellegű elemeket is magukban foglalnak.
- 59 A Parlament azt állítja, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikke alapján az ESMA által hozható intézkedések nem tekinthetők a fent hivatkozott Romano-ügyben hozott ítélet értelmében „kvázi jogalkotási” vagy „normatív” szempontú rendelkezéseknek. Az említett cikk alapján hozható intézkedések összessége vonatkozásában három további elem emeli ki az ESMA határozatainak végrehajtási jellegét, amelyek a technikai dimenzió, annak szándéka, hogy a szóban forgó intézkedéssel egy adott különös helyzetet kezeljenek, és a beavatkozás ideiglenessége.

- 60 A Tanács rámutat, hogy a Bíróság sem a fent hivatkozott Romano-ügyben hozott ítéletében, sem pedig későbbi ítéleteiben nem utalt a „kvázi jogalkotási aktusok” vagy az „általános hatályú aktusok” fogalmára. Az említett ítéletet tehát úgy kell értelmezni, hogy az megtiltja jogalkotási hatásköröknek az uniós jogalkotótól eltérő szervekre történő ruházását.
- 61 A Tanács emlékeztet arra, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikkének megfelelően az ESMA abban az esetben köteles határozatot hozni, ha bizonyos körülmények fennállnak, tekintettel arra, hogy az utóbbiakat az említett intézkedések tartalmát meghatározó kritériumokhoz hasonlóan e cikk meghatározza. Az ESMA tehát az uniós jog gyakorlati végrehajtására szorítkozik, és ezért az említett rendelkezésben említett határozatok nem jogalkotási, hanem végrehajtási jellegűek.
- 62 A Bizottság kifejti, hogy a fent hivatkozott Romano-ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben nem volt lehetőség a szóban forgó jogalany által elfogadott – jöllehet általános hatályú – aktusok bírósági felülvizsgálatára. A Bíróság tehát jogosan állapította meg, hogy a normatív jellegű aktusok elfogadására vonatkozó hatáskör e biztosítása nincs összhangban az EUM-Szerződéssel.

A Bíróság álláspontja

- 63 A második jogalapra való válaszadás érdekében emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a fent hivatkozott Romano-ügyben hozott ítélet 20. pontjában megjegyezte, hogy mind a Tanács által az általa megalkotott szabályok végrehajtása érdekében a Bizottságra ruházott hatáskörökre vonatkozó elsődleges jogból, mind pedig az [EGK]-Szerződés által létrehozott bírósági rendszerből következik, hogy egy olyan szervet, mint amelyről a fent említett ítélet alapjául szolgáló ügyben is szó van, azaz az adott ügyben egy közigazgatási bizottságot nem jogosíthat fel a Tanács arra, hogy „normatív jellegű aktusokat” fogadjon el. A Bíróság szerint az ilyen szerv határozata amellett, hogy segítséget nyújthat azon intézmények számára, amelyek feladata az uniós jog alkalmazása, nem kötelezi ezen intézményeket arra, hogy az uniós jog alkalmazása során bizonyos módszereket kövessenek vagy bizonyos értelmezéseket fogadjanak el. A Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy az említett közigazgatási bizottság által elfogadott vitatott határozat „nem köti” a kérdést előterjesztő bíróságot.
- 64 Kétségtelen, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikkéből az következik, hogy az ESMA szigorúan körülhatárolt körülmények között köteles az említett cikk alapján általános hatályú aktusokat elfogadni. Ezen aktusok ugyanis olyan szabályokat is magukban foglalhatnak, amelyeknek bármely olyan természetes vagy jogi személy a címzettje, aki valamely meghatározott pénzügyi eszközzel vagy pénzügyi eszközök különös csoportjával rendelkezik, vagy bizonyos pénzügyi ügyleteket végez.
- 65 E megállapításból azonban nem következik, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikke sérti a fent hivatkozott Romano-ügyben hozott ítéletben kimondott elvet. Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az EUM-Szerződés és különösen az EUMSZ 263. cikk első bekezdése, valamint az EUMSZ 277. cikk által létrehozott intézményi keret kifejezetten lehetővé teszi az Unió szervei és hivatalai részére általános hatályú aktusok elfogadását.
- 66 E feltételek mellett a fent hivatkozott Romano-ügyben hozott ítéletből nem vonható le az a következtetés, hogy az ESMA-hoz hasonló szerv részére történő hatáskör-átruházásra eltérő feltételek alkalmazandók, mint amelyek a fent hivatkozott Meroni kontra Főhatóság ügyben hozott ítéletben szerepelnek, és amelyek a jelen ítélet 41. és 42. pontjában említésre kerültek.
- 67 Márpedig, ahogyan az Egyesült Királyság első jogalapjának értékeléséből kitűnik, az említett tagállam nem bizonyította, hogy az ESMA részére történő, a 236/2012 rendelet 28. cikkén alapuló hatáskör-átruházás ellentétes az említett feltételekkel, és különösen azzal, amely előírja, hogy ezen átruházás csak a pontosan meghatározott végrehajtási hatáskörökre vonatkozhat.
- 68 Ebből következően a második jogalap nem fogadható el.

Az EUMSZ 290. és az EUMSZ 291. cikkkel összeegyeztethetetlen hatáskör-átruházásra alapított harmadik jogalapról

A felek érvei

- 69 Az Egyesült Királyság azt állítja, hogy mivel az EUMSZ 290. és az EUMSZ 291. cikk körülhatárolja azon körülményeket, amelyek mellett a Bizottságra bizonyos hatáskörök átruházhatók, a Szerződések semmilyen hatáskört nem biztosítanak a Tanács részére annak érdekében, hogy olyan hatásköröket ruházzon valamely uniós szervezetre, mint amelyekről a 236/2012 rendelet 28. cikke rendelkezik.
- 70 Az Egyesült Királyság kifejti, hogy a *short* ügyleteknek a 236/2012 rendelet 28. cikkének (1) bekezdésén alapuló bármely tilalma azon személyek összességére vonatkozik, akik ezen eszköz vagy eszközkategória segítségével végeznek ügyleteket. Olyan általános hatályú intézkedésről van tehát szó, amelynek meghozatala nem bízható ilyen szervezetre.
- 71 A Parlament rámutat, hogy az EUMSZ 290. és az EUMSZ 291. cikk kétségtől nem rendelkezik hatásköröknek valamely uniós szervezetre történő ruházásáról. Mindazonáltal e rendelkezések azt sem tartalmazzák, hogy az ilyen jogalany részére biztosítható hatásköröknek korlátozóbbaknak kell lenniük, mint amilyenek az EUM-Szerződés hatálybalépése előtt voltak. Ily módon az a tény, hogy a Bizottság az említett cikkek alapján hatásköröket gyakorolhat, nem zárja ki annak lehetőségét, hogy ilyen szervezetnek más hatásköröket lehessen biztosítani.
- 72 A Parlament úgy véli, hogy az uniós jogalkotó hatásköröket biztosíthat valamely uniós szervezet részére annak érdekében, hogy különös technikai szakértelmet igénylő területeken végrehajtási jellegű intézkedéseket fogadjon el. E hatáskörök azonban nem tehetik lehetővé azon általános jellegű szabályozási intézkedések elfogadását, amelyek „normatívnak” minősíthetők, vagy valódi diszkrecionális jogköröket követelnek meg. Ha a hatásköröket az uniós jogalkotó határozza meg, azok végrehajtási jellegűek, és szakmai, technikai vagy tudományos megfontolások vonatkoznak rájuk, akkor nem veszélyeztetik az intézményi egyensúlyt.
- 73 A Tanács megállapítja, hogy a Szerződések egyik rendelkezése sem utal kifejezetten az uniós szervezetek részére történő hatáskör-átruházásra. Mindazonáltal ebből nem következik, hogy az uniós jogalkotó által végzett ilyen típusú átruházás minden esetben összeegyeztethetetlen az EUMSZ 290. és az EUMSZ 291. cikkel. Az ESMA által a 236/2012 rendelet 28. cikke alapján hozható intézkedések jellege ugyanis teljes mértékben eltér az EUM-Szerződés fent említett rendelkezései alapján elfogadott aktusokétól.
- 74 A Tanács megjegyzi, hogy az EUMSZ 290. cikk csak a Bizottság részére a felhatalmazáson alapuló aktusok elfogadására biztosított hatáskörök ellenőrzését érintő eljárásjogi követelményekről rendelkezik, amelyek célja, hogy a „jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítik, illetve módosítják”.
- 75 Az EUMSZ 291. cikk alapján elfogadható végrehajtási aktusok kapcsán a Tanács rámutat, hogy e cikk semmilyen eljárásjogi korlátozást nem ír elő, kivéve az uniós jogalkotó arra vonatkozó kötelezettségét, hogy fogadja el az ott említett hatáskörök végrehajtásával kapcsolatos rendelkezéseket.
- 76 A Bizottság rámutat, hogy a kvázi jogalkotói hatáskörök EUMSZ 290. cikk által szabályozott átruházásával szemben a Szerződések nem pontosítják sem azt, hogy végrehajtási hatáskörök átruházhatók-e, sem pedig azt, hogy milyen mértékben. A végrehajtási hatásköröket illetően az EUSZ 17. és EUMSZ 291. cikk nem zárja ki, hogy az uniós jogalkotó vagy a Bizottság valamely nem intézményes jogalany részére főszabály szerint átruházhasson ilyen hatásköröket.

A Bíróság álláspontja

- 77 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikke nem a Bizottság, hanem az Unió egyik szerve vagy hivatala javára történő hatáskör-átruházásról rendelkezik.
- 78 E feltételek mellett és e harmadik jogalap megválaszolása érdekében a Bíróságnak azon kérdés tekintetében kell határoznia, hogy az EUM-Szerződés megalkotói az EUMSZ 290. és EUMSZ 291. cikkben kívánták-e létrehozni az egyetlen olyan jogi keretet, amely bizonyos átruházott és végrehajtható hatásköröknek kizárólag a Bizottság részére történő biztosítását teszi lehetővé, vagy pedig az uniós jogalkotó ilyen hatáskörök uniós szervek vagy hivatalok részére történő átruházásának más rendszereit is tervbe veheti.
- 79 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy bár igaz, hogy a Szerződések egyáltalán nem tartalmazzak olyan rendelkezést, amely hatásköröknek valamely uniós szerv vagy hivatal részére történő biztosítását írja elő, az EUM-Szerződés több rendelkezése feltételezi e lehetőség fennállását.
- 80 Az EUMSZ 263. cikk értelmében ugyanis azon uniós jogalanyok, amelyek aktusaira a Bíróság felülvizsgáló hatásköre kiterjed, magukban foglalják az Unió „szerveit” és „hivatalait”. Az EUMSZ 265. cikk szerint vonatkoznak rájuk az intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset szabályai. Az EUMSZ 267. cikk értelmében a tagállamok bíróságai előzetes döntéshozatali eljárás keretében a Bíróság elé terjeszthetnek az e jogalanyok jogi aktusainak érvényességére és értelmezésére vonatkozó kérdéseket. Ezek az aktusok az EUMSZ 277. cikk címén jogellenességi kifogás tárgyát is képezhetik.
- 81 E bírósági felülvizsgáló mechanizmusok alkalmazandók az uniós jogalkotó által létrehozott olyan szervekre és hivatalokra, amelyek meghatározott területeken természetes és jogi személyek számára jogi kötelező erővel rendelkező aktusok kibocsátására rendelkeznek hatáskörrel, így az Európai Vegyianyag-ügynökségre, az Európai Gyógyszerügynökségre, a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalra (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), a Közösségi Növényfajta-hivatalra, valamint az Európai Légbiztonsági Ügynökségre.
- 82 A jelen ügyet illetően meg kell említeni, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikke olyan területen ruház bizonyos döntési hatásköröket az ESMA-ra, amely különös szakmai és technikai szakértelmet igényel.
- 83 Ezen hatáskör-átruházás azonban nem felel meg az EUMSZ 290. és az EUMSZ 291. cikkben leírt esetek egyikének sem.
- 84 Ahogyan a jelen ítélet 2–4. pontjában szerepel, azt a jogi keretet, amelybe a 236/2012 rendelet 28. cikke illeszkedik, többek között az 1092/2010 rendelet, az ESMA rendelet és a 236/2012 rendelet határozza meg. E rendeletek az uniós jogalkotó által annak érdekében elfogadott szabályozási eszközök összességének részét képezik, hogy e jogalkotó – tekintettel a nemzetközi pénzügyi piacok integráltságára és a pénzügyi válságok tovagyrűzésének kockázatára – a nemzetközi pénzügyi stabilitás elősegítésén munkálkodhasson, ahogyan az az 1092/2010 rendelet (7) preambulumbekzdésében is szerepel.
- 85 Következésképpen a 236/2012 rendelet 28. cikke nem vizsgálható elszigetelten. Épp ellenkezőleg, e cikket úgy kell értelmezni, mint amely azon szabályösszeg részét képezi, amely arra irányul, hogy az illetékes nemzeti hatóságok és az ESMA részére beavatkozási hatásköröket biztosítsanak annak érdekében, hogy kezeljék az Unió pénzügyi stabilitását és a piacokba vetett bizalmat fenyegető kedvezőtlen fejleményeket. E célból az említett hatóságoknak lehetőséggel kell rendelkezniük arra, hogy ideiglenes korlátozásokat írjanak elő a bizonyos pénzügyi eszközökre vonatkozó *short* ügyletekkel vagy hitel-nemteltjesítési csereügyletek megkötésével, továbbá más ügyletekkel szemben annak

érdekében, hogy megakadályozzák az említett eszközök árának ellenőrizetlen esését. E hatóságok magas szintű szakértelemmel rendelkeznek, és szorosan együttműködnek az Unió pénzügyi stabilitása céljának megvalósítása érdekében.

- 86 Következésképpen a 236/2012 rendeletnek az e területen elfogadott, fent említett más szabályozási eszközökkel együttesen értelmezett 28. cikke nem tekinthető úgy, mint amely kétségbe vonja az említett EUMSZ 290. és EUMSZ 291. cikkben szabályozott felhatalmazási rendszert.
- 87 Ebből következik, hogy a harmadik jogalapot el kell utasítani.

Az EUMSZ 114. cikk megsértésére alapított negyedik jogalapról

A felek érvei

- 88 Az Egyesült Királyság szerint a 236/2012 rendelet 28. cikke nem arra ad hatáskört az ESMA részére, hogy természetes vagy jogi személyeknek címzett egyedi intézkedéseket fogadjon el. Éppen ellenkezőleg, az említett rendelkezés alapján elfogadható intézkedések általános hatállyal rendelkeznek.
- 89 Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy ha mégis úgy kell tekinteni, hogy az említett rendelet 28. cikke hatáskört ad az ESMA számára arra, hogy határozatokat címezzen természetes vagy jogi személyek részére, e cikk túlmegy az EUMSZ 114. cikkben körülírt hatáskörökön. Az utóbbi rendelkezés nem hatalmazza fel az uniós jogalkotót arra, hogy általános hatályt nélkülöző egyedi határozatokat hozzon, és azt sem engedélyezi a számára, hogy a Bizottságra vagy valamely uniós szervezetre ruházza az ilyen határozatok elfogadásának hatáskörét.
- 90 Az Egyesült Királyság azt állítja, hogy a pénzügyi intézményeknek címzett azon határozatok, amelyek elsőbbséget élveznek az illetékes nemzeti hatóságok által hozott határozatokkal szemben, nem tekinthetők az EUMSZ 114. cikk értelmében vett harmonizációs intézkedéseknek. Ellenkezőleg, az ilyen egyedi határozatok olyan közvetlen szabályozásnak minősülnek, amelynek valamely uniós szervezettől származóként a tagállamok jogalanyai a címzettjei.
- 91 A Parlament arra hivatkozik, hogy az EUMSZ 114. cikk értelmében vett „harmonizáció” fogalma az adott esetben egyedi intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskört is felöleli. Ezenkívül az Unió hatáskörrel rendelkezik arra, hogy szervezeteket hozzon létre, és szerepet biztosítson számukra e rendelkezés végrehajtásában, ha e szervezetek olyan normatív összefüggésbe illeszkednek, amely közelíti egymáshoz a belső piacra vonatkozó rendelkezéseket.
- 92 A Parlament rámutat, hogy az ESMA részére biztosított azon lehetőség, hogy adott esetben az Unió pénzügyi piacán beavatkozzon, arra a feltételezett esetre vonatkozik, amikor a nemzeti fellépés elégtelen vagy nem megfelelő. Ily módon a 236/2012 rendelet 28. cikke címén elfogadott intézkedések célja, hogy harmonizált módon megelőzzék a *short* ügyletekhez kapcsolódó kockázatokat, és gondoskodjanak a belső piac megfelelő működésének a biztosításáról.
- 93 A Tanács megjegyzi, hogy az EUMSZ 114. cikk jogalapot szolgálhat az ESMA arra történő felhatalmazására, hogy egyedi intézkedéseket fogadjon el. E cikk ugyanis – a harmonizálandó terület általános összefüggései és sajátos körülményei függvényében – mérlegelési mozgásteret biztosít az uniós jogalkotó számára a közelítésnek a kívánt eredmény elérése céljából legmegfelelőbb módját illetően, különösen azokban a tárgykörökben, amelyeket összetett technikai sajátosságok jellemeznek.
- 94 A Tanács hangsúlyozza, hogy az ESMA által a 236/2012 rendelet 28. cikke keretében hozható intézkedések a pénzügyi piacok megfelelő működését és integritását, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély kezelésére irányulnak. Az említett 28. cikk

kimondja, hogy az ESMA e beavatkozási intézkedéseket csak akkor fogadhatja el, ha határokon átnyúló következmények merülnek fel, és ha nem fogadtak el nemzeti intézkedést, vagy az nem volt elegendő.

- 95 A Bizottság rámutat, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikkének (1) bekezdése hivatkozik az ESMA rendelet 9. cikkének (5) bekezdésére, amely lehetővé teszi az ESMA számára, hogy meghatározott feltételek mellett megtiltson vagy korlátozzon bizonyos pénzügyi tevékenységeket, tekintettel arra, hogy e rendeletet szintén az EUMSZ 114. cikk alapján fogadták el. Nehéz tehát elképzelni, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikkét úgy lehessen tekinteni, mint amely túllép az említett EUMSZ 114. cikk által az uniós jogalkotó részére biztosított hatáskörökön.
- 96 A Bizottság kifejti, hogy az említett rendelet 28. cikkének (1) bekezdésében szereplő intézkedéseket nem elszigetelten kell vizsgálni, hanem azokat a *short* ügyletekkel kapcsolatos tevékenységek ellenőrzését szabályozó más rendelkezésekkel együttesen kell tekintetbe venni. Ily módon az ESMA feladatai szorosan kapcsolódnak az eltérő nemzeti rendelkezések e területen való közelítésére irányuló szabályokhoz.

A Bíróság álláspontja

- 97 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy a felperes a negyedik jogalapot csak azon feltételezett esetre terjesztette elő, ha a 236/2012 rendelet 28. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az felhatalmazza az ESMA-t természetes vagy jogi személyeknek címzett egyedi határozatok meghozatalára.
- 98 Noha, ahogyan a jelen ítélet 64. pontjából következik, a 236/2012 rendelet 28. pontja felhatalmazza az ESMA-t arra, hogy szigorúan körülhatárolt körülmények között általános hatályú aktusokat fogadjon el, nem zárható ki, hogy az említett cikkben a részére biztosított hatáskörök alapján meghatározott természetes vagy jogi személyeknek címzett határozatokat is hozzon.
- 99 A fenti negyedik jogalap megítélése céljából a Bíróságnak választ kell adnia arra a kérdésre, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikkével létrehozott beavatkozási rendszer tartozhat-e az EUMSZ 114. cikk hatálya alá.
- 100 Az említett EUMSZ 114. cikk hatályát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az e jogalap alapján elfogadott jogalkotási aktusnak egyrészt a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó intézkedéseket kell tartalmaznia, másrészt a tárgyának a belső piac megteremtésének és működésének kell lennie.
- 101 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikke megfelel-e a fenti két feltételnek.
- 102 Elsőként meg kell állapítani, hogy a „közelítésére vonatkozó intézkedések” kifejezéssel az EUM-Szerződés alkotói – a harmonizálandó terület általános összefüggései és sajátos körülményei függvényében – mérlegelési mozgásteret kívántak biztosítani az uniós jogalkotó számára a közelítésnek a kívánt eredmény elérése céljából legmegfelelőbb módját illetően, különösen azokban a tárgykörökben, amelyeket összetett technikai sajátosságok jellemeznek (lásd a C-66/04. sz., Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ügyben 2005. december 6-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-10553. o.] 45. pontját).
- 103 A Bíróság e tekintetben pontosította, hogy e mérlegelési mozgásteret különösen abból a célból alkalmazható, hogy megválasszák a harmonizáció legmegfelelőbb módját, amennyiben a szándékolt közelítés magas szintű és specializált technikai vizsgálatokat kíván meg, valamint egy különös területre vonatkozó tudományos fejlődés figyelembevételét igényli (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ügyben hozott ítélet 46. pontját).

- 104 Ezenkívül a Bíróság a C-217/04. sz., Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ügyben 2006. május 2-án hozott ítéletének (EBHT 2006., I-3771. o.) 44. pontjában többek között rámutatott, hogy az uniós jogalkotó mérlegelése alapján szükségesnek mutatkozhat a harmonizációs folyamat megvalósításához való hozzájárulás feladatával megbízott uniós szervezet létesítése.
- 105 Ebből következően az uniós jogalkotó a közelítési technika megválasztása során és az EUMSZ 114. cikkben említett intézkedések kapcsán őt megillető mérlegelési mozgásteret figyelembe véve olyan hatásköröket ruházhat az Unió valamely szervére vagy hivatalára, amelyek célja a kívánt harmonizáció végrehajtása. Ez az eset áll elő különösen akkor, ha a meghozandó intézkedéseknek szakmai szakértelemre és különös technikára, valamint az említett jogalany reagálási képességére kell támaszkodniuk.
- 106 Mivel a felperes többek között azt állította, hogy az EUMSZ 114. cikk nem képezheti jogalapját a magánszemélyek számára jogilag kötelező aktusok elfogadására, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a C-359/92. sz., Németország kontra Tanács ügyben 1994. augusztus 9-én hozott ítéletének (EBHT 1994., I-3681. o.) 37. pontjában kimondta: lehetséges, hogy bizonyos területeken csupán az általános szabályok közelítése nem elegendő a piac egységességének biztosításához. Következésképpen a „közelítésére vonatkozó intézkedések” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja az uniós jogalkotó arra vonatkozó hatáskörét, hogy egy meghatározott termékkel vagy termékcsoporttal kapcsolatos intézkedéseket, és adott esetben az említett termékekre vonatkozó egyedi intézkedéseket írjon elő.
- 107 E tekintetben a Bíróság a fent hivatkozott Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ügyben 2006. május 2-án hozott ítéletének 44. pontjában hangsúlyozta, hogy az EUMSZ 114. cikk szövegéből egyáltalán nem vonható le az a következtetés, hogy az uniós jogalkotó által e cikk alapján elfogadott intézkedéseknek kizárólag a tagállamok lehetnének a címzettjei.
- 108 Márpedig meg kell említeni, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikkében az uniós jogalkotó a pénzügyi piacok megfelelő működését és integritását, vagy az Unió pénzügyi rendszerének stabilitását fenyegető súlyos veszélyekkel szemben olyan megfelelő mechanizmusról kívánt rendelkezni, amely végső megoldásként és pontosan meghatározott körülmények között lehetővé teszi az egész Unióban alkalmazandó olyan intézkedések elfogadását, amelyek adott esetben az említett piacok bizonyos szereplőinek címzett határozatok formáját ölthetik.
- 109 E tekintetben a 236/2012 rendelet (1) preambulumbekzdéséből következik, hogy több tagállam illetékes hatóságai sürgősségi intézkedéseket fogadtak el a *short* ügyletek korlátozása vagy betiltása érdekében bizonyos fajta értékpapírok, illetve valamennyi értékpapír vonatkozásában, mivel ezen ügyletek fenyegethetik a pénzügyi intézmények életképességét, és rendszerszintű kockázatokat vonhatnak maguk után. A fentiekén kívül arra is rámutat, hogy az egyes tagállamok azért vezettek be eltérő intézkedéseket, mert az Unió nem rendelkezik kifejezetten a *short* ügyletek ellenőrzésével foglalkozó közös szabályozási kerettel.
- 110 Az uniós jogalkotó a 236/2012 rendelet (3) preambulumbekzdésében arra is rámutatott, hogy annak biztosítása érdekében, hogy a magánszektorbeli szereplők számára az egyes eszközökkel kapcsolatos nettó rövid pozíciókra és a fedezetlen *short* ügyletekre vonatkozó bejelentési és közzétételi kötelezettségeket közvetlenül előíró rendelkezéseket az egész Unióban egységes módon alkalmazzák, indokolt és szükséges, hogy az említett rendeletben kimondott szabályok jogszabályi formája rendelet legyen. A rendeleti jelleget ítélte szükségesnek továbbá ahhoz is, hogy az ESMA-t hatáskörrel ruházzák fel az illetékes hatóságok által hozott intézkedések összehangolására, illetve arra, hogy az adott területen saját hatáskörben hozza meg a szükséges intézkedéseket.

- 111 Ezenkívül az uniós jogalkotó a 236/2012 rendelet (5) preambulumbekzdésében hangsúlyozta, hogy ahhoz, hogy meg lehessen szüntetni a jelenlegi, nem egységes rendszert, amelyben néhány tagállam egymástól eltérő intézkedéseket hozott, és hogy korlátozni lehessen annak lehetőségét, hogy az illetékes hatóságok eltérő intézkedéseket hozzanak, fontos, hogy a *short* ügyletekből és a hitel-nemteljesítési csereügyletekből eredő lehetséges kockázatokat összehangolt módon kezeljék.
- 112 A 236/2012 rendelet 28. cikke ténylegesen azon tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítésére irányul, amelyek bizonyos értékpapírok felügyeletével és meghatározott helyzetekben a fent említett értékpapírokra vonatkozó bizonyos kereskedelmi ügyletek – azaz valamely pénzügyi eszközzel vagy valamely különös pénzügyieszköz-kategóriával kapcsolatban lévő nettó rövid pozíciók – ellenőrzésével kapcsolatosak.
- 113 Másodszor és az EUMSZ 114. cikkben szereplő azon feltétel kapcsán, amely szerint az uniós jogalkotó jogközelítési intézkedéseinek a belső piac megteremtésére és működésére kell irányulnia, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a fent hivatkozott Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ügyben 2006. május 2-án hozott ítéletének 42. pontjában hangsúlyozta, hogy e cikk csak akkor alkalmazható jogi alapként, ha a jogi aktusból objektíve és ténylegesen kitűnik, hogy annak célja a belső piac megteremtése és működése feltételeinek javítása.
- 114 E tekintetben a 236/2012 rendelet (2) preambulumbekzdésében szerepel, hogy e rendelet célja a belső piac, különösen a pénzügyi piacok megfelelő működésének biztosítása és működési feltételeinek javítása. Az uniós jogalkotó szerint helyénvaló tehát közös szabályozási keretet meghatározni a *short* ügyletekkel és a hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos előírásokat és hatásköröket illetően, és fokozott összhangot és egységességet biztosítani a tagállamok között a kivételes körülmények fennállása esetén meghozandó intézkedések tekintetében. Következésképpen az említett ügyletekre vonatkozó szabályok harmonizációjának célja a belső piac megfelelő működését gátló akadályok kialakulásának, valamint annak megakadályozása, hogy a tagállamok továbbra is egymástól eltérő intézkedéseket alkalmazzanak.
- 115 Hozzá kell tenni, hogy az említett rendelet (33) preambulumbekzdése értelmében noha gyakran az illetékes nemzeti hatóságok a legalkalmasabbak a kedvezőtlen események vagy fejlemények nyomom követésére és arra, hogy azokra gyorsan reagáljanak, az ESMA-nak is jogosultnak kell lennie arra, hogy saját hatáskörben intézkedjen olyan esetekben, amikor valamely *short* ügylet vagy egyéb kapcsolódó tevékenység a pénzügyi piacok megfelelő működését és integritását, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy valamely részének stabilitását fenyegeti, amennyiben határokon átnyúló következmények merülnek fel, és az illetékes nemzeti hatóságok nem hoztak kielégítő intézkedéseket a fenyegetés kezelésére.
- 116 A fentiekből következik, hogy a 236/2012 rendelet 28. cikkében szereplő hatáskörök tényleges célja a belső piac pénzügyi területen való megteremtése és működése feltételeinek javítása.
- 117 A fenti megállapítások összességéből következően az említett rendelet 28. cikke teljesíti az EUMSZ 114. cikkben kimondott két feltételt. Az utóbbi tehát az említett 28. cikk elfogadásának megfelelő jogalapját képezi.
- 118 Következésképpen a negyedik jogalapot el kell utasítani.
- 119 A fenti megállapítások összességéből következik, hogy a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

¹²⁰ Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az Egyesült Királyságot, mivel pervesztes lett, az alperesek kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. A Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság és a Bizottság, amelyek az eljárásba az alperesek kérelmeinek támogatása végett beavatkoztak, az említett szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése alapján maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a keresetet elutasítja.**
- 2) A Bíróság Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezi a költségek viselésére.**
- 3) A Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság és az Európai Bizottság maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások